

Quaderns de la Selva Històries de Músics, Antoni Mas, Editorial Gavarres, 2017, 206 pàgines

L'editorial Gavarres (Cassà de la Selva) es va crear l'any 2002 amb la publicació de la revista del mateix nom, amb el propòsit segons explica la mateixa editorial de "crear unes publicacions que deixessin un testimoni escrit i gràfic d'un espai, d'una gent i d'uns temps. Tot i que la recuperació de la memòria d'un riquíssim passat és una de les fites bàsiques de la revista, entre els seus objectius n'hi ha dos d'essencials: l'un és que la publicació es converteixi en un fòrum de debat imprescindible a l'hora de discutir el present i alhora de construir el futur". A la revista Gavarres i amb els mateixos objectius li seguien Cadí-Pedraforca, Les Garrotxes, Alberes i Gironès. Compleixen amb escriure els seus objectius. I per a fer-ho han començat a publicar llibres a través de la col·lecció El caliu de la memòria, el títol ja ho diu tot: recuperar el que es pot perdre perquè no està escrit o filmat, la memòria oral, aquella que no es troba en els arxius.

El primer número és Històries de músics d'Antoni Mas, músic, compositor i director d'orquestrades, un personatge lligat totalment al món musical. El llibre, ben editat mostra unes fotografies inèdites que moltes d'elles parlen més que mil paraules: contrabaixos carregats sobre un matxo per arribar l'orquestra a Beget, músics dormint en l'autocar, o agenollats mentre passa la processó de Corpus o empenyent l'autocar avariada. Unes fotografies que mostren la duresa de la vida dels músics. Duresa, però també alegria, que mostra l'autor al llarg de tot el text. No és un llibre d'història, tampoc és un llibre d'històries,; és un llibre de vivències explicades a través d'anècdotes que abracen de la dècada de 1920 a 1980 majoritàriament. Els títols dels deu capítols mostren perfectament què ens vol explicar l'autor: El públic; Cobles i orquestrades; Orquestrades i "tracanets"; Envelats i sales de ball; Personatges; L'església; La gana; La son; Els viatges i La picaresca. A través d'aquests capítols l'autor va desgranant els costums de l'època: com es feien els desplaçaments, de quina manera s'esperava a l'orquestra en els pobles grans i, sobretot, en els petits, on els veïns es repartien els músics per tenir-los a menjar i dormir a les seves cases. Potser és el capítol que més serveix a un historiador: els menjars, el vermut, les llargues hores de convivència entre la família i el músic, les bromes, les confidències....

Un llibre sense pretensions i necessari perquè el que explica es perdria en el record individual dels músics protagonistes i que, per sort, Antoni Mas, ha convertit els records en paraula escrita. Benvingut

Miquel Borrell i Sabater